

การริบของกลางตามพระราชบัญญัติโรกระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 มาตรา 78 เป็นบทบังคับเด็ดขาด
ที่ศาลต้องสั่งริบของกลางหรือไม่ และฎีกาของโจทก์ที่ขอให้ริบของกลาง เป็นฎีกาที่ต้องห้ามมิให้ฎีกา
ในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง หรือไม่

ตามพระราชบัญญัติโรกระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 มาตรา 78 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “เมื่อศาลได้
พิพากษาลงโทษผู้ใดเนื่องจากได้กระทำความผิดตามมาตรา 58 มาตรา 65... ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบสัตว์
ซากสัตว์ ยานพาหนะ... ภาชนะบรรจุหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเสียทั้งสิ้น...”
บทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ให้อำนาจศาลใช้ดุลพินิจว่าสมควรจะริบของกลางหรือไม่
โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์แห่งคดี ไม่ใช่บทบังคับศาลว่าจะต้องริบของกลางเด็ดขาด
ในทุกกรณี

ส่วนที่โจทก์ฎีกาว่า จำเลยใช้รถบรรทุกเคลื่อนย้ายลูกสุกรภายในเขตพื้นที่เฝ้าระวังโรกระบาด
โดยไม่ได้รับอนุญาต พฤติการณ์แห่งคดีเป็นเรื่องราวร้ายแรง ขอให้ศาลสั่งริบลูกสุกรและรถบรรทุกของกลางนั้น
เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง เมื่อคดีนี้ศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกจำเลย 3 เดือน และปรับ 10,000 บาท
โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี ริบของกลาง ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษาแก้เป็นไม่ริบของกลาง
เท่านั้น จึงเป็นการแก้ไขเล็กน้อย และลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกินห้าปี ดังนั้น โจทก์จะฎีกาขอให้ริบของกลาง
อันเป็นปัญหาข้อเท็จจริงอีกไม่ได้ ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218
วรรคหนึ่ง (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2521/2565)

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา
มิถุนายน 2566